

OD CIEMNOŚCI DO ŚWIATŁA, czyli: CUD NARODZIN W BETLEJEM.

PROLOG – przed szopą – stajenką.

Taniec ciemności.

Postacie w czarnych strojach prezentują pantomimę, obrazującą piekło.

Muzyka kakofoniczna.

Kolorystyka: czerń, czerwień. Na podłodze czarna tkanina.

Scena kończy się gwałtownie, wybiegające dzieci chwytają jabłka leżące na podłodze.

SCENA I

Przed stajenką, Anioły rozmawiają. W tle instrumentalna wersja kolędy mówionej przez Anioły. Pasterze śpią przed stajenką.

PASTERZ

Nie pamiętam wcale, żeby moje oczy
Oglądały kiedyś takie dziwne noce jak dzisiejsza.
Bo też co się dzieje, nocka przecież jeszcze,
A niebo goreje!
Boże, Boże słońce świeci
Święte wojsko z nieba leci
Głos anielski słyhać wszędy
Nucący wdzięczne kolędy.

Instrumentalnie : Bóg się rodzi.

ANIOL I

Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony,
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
Ma granice nieskończony.

ANIOŁ II

Wzgardzony, okryty chwałą,
Śmiertelny król nad wiekami.

ANIOŁ III

A słowo ciałem się stało i mieszkało między nami!

ANIOŁ IV

W nędznej szopie narodzony,
Żłób Mu za kolebkę dano.
Cóż jest, czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano.

ANIOŁ V

Ubodzy, was to spotkało
Witać Go przed bogaczami.

WSZYSTKIE ANIOŁY

A słowo ciałem się stało i mieszkało między nami!

SCENA II

ANIOŁ I

Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
Wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi.

ANIOŁ II

Czem prędzej się wybierajcie,
Do Betlejem pospieszajcie
Przywitać Pana!

Oba Anioły powtarzają

Czem prędzej się wybierajcie.....

ANOL III

Do szopy, hej, pasterze,
Do szopy, bo tam cud!
Syn Boży w żłobie leży,
By zbawić ludzki ród!

PASTERZ I

Bracia, patrzcie jeno, jak niebo goreje.

PASTERZ II

Znać, że coś dziwnego w Betlejem się dzieje.

PASTERZ III

Rzućmy budy, warty, stada,
Niech nad nami Pan Bóg włada!
A my do Betlejem, do Betlejem!

PASTERZ I

Patrzcie, jak ta gwiazda
Światłem swoim miga

PASTERZ II

Pewnie do uczczenie Pana swego ściga.

PASTERZ III

Krokiem śmiałym i wesołym
Spieszmy i uderzmy czołem
Przed Panem w Betlejem, w Betlejem.

*Kolęda: Do szopy, hej pasterze.
Pasterze wychodzą.*

KOMENTATOR

W grudniową cudną noc
Stajemy przy stajence
W grudniową cudną noc
Złączamy nasze ręce.

Pragnienia serc i dusz
Poślemy hen, ku gwiazdom,
By pokój, zamiast burz
Czas przyniósł wsiom i miastom.

W grudniową dziwną noc
Gwiazdami niebo świeci.
W grudniową dziwną noc,
Przybyło Boże Dziecię.

Graj duszo, Panu, graj,
Głoś szczęście i pogodę.
Daj świecie ludziom, daj
Prawdziwą miłość, zgodę.

SCENA III

Kolęda, śpiewa Maryja: Lulajże Jezuniu

JÓZEF

Spocznij Maryjo, mały Jezus śpi.
O przyszłych cudach swoich śni.
Ty utrudzona jesteś dziś bardzo
Rodzeniem syna i ludzką pogardą.

MARYJA

Porodzić Boga – człowieka to radość,
By zwiastowaniu Gabriela stało się zadość.
Lecz szukając noclegu,
Poczułam ból duszy,
Że zbawiciela ludzi w stajni rodzić muszę.

JÓZEF

Nie było miejsca dla Ciebie w Betlejem
W żadnej gospodzie.
I narodziłeś się Jezu w nędzy, ubóstwie i chłodzie.

ANIOL I

Nie było miejsca, choć zszedłeś jako zbawiciel na ziemię,
By wyrwać z czarta niewoli nieszczęsne Adama plemię.

ANIOL II

I lisy mają swe nory i ptaszki swoje gniazdeczka,
Dla Ciebie brakło gospody, Tyś musiał szukać żłobeczka.

ANIOL III

Nie było miejsca, choć zszedłeś ogień miłości zapalić.
I przez swą mękę najdroższą świat od zagłady ocalić.

JÓZEF

Zdrzemnij się Maryjo, wiatr nuci kolędy
Zostanę przy żłobku i czuwać tu będę.

Kolęda: Jezus malusieńki

SCENA IV

MELCHIOR

Ta wędrówka już się dłuży.
Bóg nas ustrzegł dziś od burzy
Co zasypać szlaki mogła.

KACPER

Znów się nawałnica wzmogła!

BALTAZAR

Ustrzegł nas także od Heroda.

KACPER

Jego złość i czarna broda wciąż mi stoją przed oczami.

BALTAZAR

Otoczony w krąg strażami za nic prawo ma i ludzi.
Nie szacunek, lecz strach budzi!

MELCHIOR

Żądny władzy jest i krwi.
Z proroctw wszelkich sobie kpi.
Chciałby pozbyć się Mesjasza,
Bo go dziecię to przestrasza.

KACPER

Chodźmy pokłonić się Jezusowi,
Obiecanemu światu królowi.

ANIOL V

Mędrcy świata monarchowie,
Gdzie spiesznie dążycie?

ANIOL IV

Powiedzcież nam trzej królowie,
Chcecie ujrzeć dziecię?

ANIOL III

Ono w żłobie, nie ma tronu ni berła nie dierży,
A proroctwo jego zgonu już się w świecie szerzy.

KACPER

Wiemy o tym, złość okrutna dziecię prześladowe.

MELCHIOR

Wieść okropna, wieść to smutna Herod spisek knuje.

ANIOL IV

Nic monarchów nie odstrasza,
Ku Betlejem spieszą.
Gwiazda zbawcę im ogłasza,
Nadzieją się cieszą.

Trzej Królowie odchodzą.

KOMENTATOR

Kolędo polska, zrodzona z cierpienia, krzywdy, niedoli,
Miłością z ludem złączona i tym, co smuci i boli.

Po polach, lasach się snujesz,
Tęsknotą wieczną, nieznaną.
Po drogach z nami wędrujesz
I płyniesz w ciszy nad ziemią.

Kolędo polska, zamknięta
W najprostszych nutach i słowach,
Królujesz w domach we święta,
By ludzi wzruszać od nowa.

Tak wiele teraz się dzieje
I wokół tyle jest złego.
Kolędo, daj nam nadzieję
Doczekać jutra lepszego.

SCENA V

Kolęda: Przybieżeli do Betlejem Przed stajenką pojawiają się pasterze.

PASTERZ I

Anioł nam dziś mówił:
Chrystus się wam narodził
W Betlejem nie bardzo podłym mieście,
Narodził się w ubóstwie
Pan wszego stworzenia.

PASTERZ II

Chcąc się dowiedzieć tego poselstwa wesołego
Przyszliśmy tu skwapliwie, by znaleźć dziecię w żłobie,
Maryję z Józefem.

PASTERZE - chórem

Oddajemy swe pokłony w pokorze
Tobie z serca ochotnego, o Boże!
Chwała na wysokościach,
A pokój na ziemi!

Wchodzą Trzej Królowie

KOMENTATOR

Mędrcy, świata monarchowie
Pokłon składają niski.
Mirrę, kadzidło i złoto wkładają do kołyski.

KACPER

Kacper jestem, mędrzec, król
Daję Tobie złota wór.
By dostatek panował na ziemi,
By ludzkie życie odmienić

BALTAZAR

Przyjmij od Baltazara mirrę,
Żywicą pachnące ziło
Żeby chorób nie było na świecie
Żeby zdrowie nas nie opuszczało
Jak Anioł Stróż przy nas trwało.

MELCHIOR

Kadzidło w ofierze przyjmij od Melchiora,
Na przebłaganie tych, którym obca pokora
By miłość na zawsze przyszła,
Pycha precz odeszła.

JÓZEF

Przy Bożym żłóbku się zebrali pasterze, którzy cud uznali.
Prości ludzie o silnej wierze,
Przynieśli czyste dusze w ofierze.
Oraz królowie świata mocarze,
Którzy swą mądrość przynieśli w darze.

MARYJA

Łaska mądrości była im dana, po to ażeby poznali Pana.
I tylko żał, że w owej chwili, inni śpiąc, nie zauważyli
Że wokół żłóbka grupka tak mała, Odkupiciela swego witała.

Kolęda: II zwrotka

Ach, witaj Zbawco z dawna żądany,
Tyle tysięcy lat wyglądany!
Na Ciebie króle, prorocy czekali,
A Tyś tej nocy nam się objawił!

DZIEWCZYNKA

Pójdźmy też i my
Przywitać Jezusa
Króla nad królami,
Uwielbić Chrystusa.

CHŁOPIEC

I my też chwałę dajmy
Dzieciątku temu.
Jako Panu nieba, ziemi
Zbawcy naszemu.

Kolęda na finał: Pójdźmy wszyscy do stajenki.

EPILOG

TANIEC ANIELSKI- wesoły, wykonywany przez te dzieci, które tańczyły w prologu. Czarne stroje zamieniają na białe.

OD AUTORA:

W scenariuszu wykorzystano najpiękniejsze i najbardziej znane polskie kolędy. Ich niezwykła uroda i piękna wymowa najpełniej oddają atmosferę niezwykłych urodzin- Urodzin Zbawiciela w Betlejem. Polskie kolędy przepelnione są radością, miłością i nadzieją. Bez nich święta Bożego Narodzenia obejść się nie mogą.

Jadwiga Popiel